

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 27 december 2013

1087/2013

Lag

om bekämpning av skogsskador

Utfärdad i Helsingfors den 20 december 2013

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagens tillämpningsområde

Syftet med denna lag är att upprätthålla skogarnas goda hälsa och bekämpa skogsskador.

Denna lag tillämpas på skogsskador som förekommer i skog, terminal- och fabrikslager samt oberoende av områdets placering på avverkningsplatser för virke och avlägg.

Utöver det som föreskrivs i denna lag ska bestämmelserna i lagen om skydd för växters sundhet (702/2003) tillämpas på bekämpningen av farliga skadegörare i skogsträd och på förhindrandet av spridning av dem.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *skog* ett område på vilket skogslagen (1093/1996) tillämpas,

2) *skogsskada* sådana sjukdomar och tillväxthämningar eller kvalitetsförsämringar som insekter, andra ryggradslösa organismer, svampar, bakterier och virus har vållat på

växande träd i skog och som orsakar ekonomisk skada,

3) *virke råvirke* med bark med en stubbdiameter på mer än 10 centimeter som framställts för virkessortiment oberoende av användningsändamålet,

4) *tallvirke med skorp bark* tallvirke med minst en fjärdedel av längden täckt av hård bark som inte flagnar,

5) *skadat träd* sådana skadade tallar eller granar från vilka skogsskadeinsekter kan spridas,

6) *trädbestånd i plantskogsstadiet* ett trädbestånd där de utvecklingsdugliga trädens medellängd är högst 1,3 meter när trädets höjd mäts från gränsen mot trädets rot del eller från marken till toppens högsta punkt, samt trädbestånd med träd som har planterats eller såtts under innevarande år,

7) *stubbdiameter* diametern uppmätt på bark vinkelrätt mot trädets längdaxel vid virkets rotända eller på ett stående träd vid rothalsen,

8) *biologiska växtskyddsmedel* sådana preparat framställda av naturligt förekommande organismer som används för behandling av

RP 119/2013
JsUB 15/2013
MiUU 29/2013
RSv 177/2013

växter eller växtbestånd för bekämpning av växtsjukdomar, skadedjur eller ogräs eller för tillväxtreglering,

9) *skogsbestånd* del av skog med i huvudsak enhetlig växtplats och enhetligt trädbestånd,

10) *avlägg* en plats där virke tillfälligt lagras för fjärrtransport i samband med drivning,

11) *terminallager* en plats av permanent natur där virke lagras invid rutten för fjärrtransport,

12) *fabrikslager* en plats i anslutning till en produktionsanläggning där virke lagras i slutskedet av en fjärrtransport,

13) *yrkesmässig verksamhetsutövare* en virkesägare eller innehavare av avverkningsrätt som utövar drivning och som yrkesmässigt köper upp virke eller avverkningsrätt för förädling eller förmedling, dock inte sådana delägarlag för samfälliga skogar och sådana delägarlag för samfälligheter som avses i lagen om samfälligheter (758/1989) av vars andelar minst hälften ägs av fysiska personer.

3 §

Borttransport av virke från avverkningsplats och avlägg

På basis av förekomsten av skogsskadeinsekter och temperatursumman delas landet in i regionerna A, B och C.

Virkesägaren ska se till att

1) granvirke som avverkats mellan den 1 september föregående år och 31 maj innevarande år transporteras bort från avverkningsplatser och avlägg senast den 15 juli inom region A, senast den 24 juli inom region B och senast den 15 augusti inom region C,

2) tallvirke med skorp bark som avverkats mellan den 1 september föregående år och den 31 maj innevarande år transporteras bort från avverkningsplatser och avlägg senast den 1 juli inom region A och B och senast den 15 juli inom region C, och

3) granvirke som avverkats mellan den 1 juni och den 31 augusti innevarande år transporteras bort från avverkningsplatser eller avlägg inom 30 dagar från avverkningsplatsen inom region A.

Bestämmelserna i 2 mom. 2 punkten tillämpas inte på sådana enskilda travar av tall-

virke eller energived av tall på en avverkningsplats eller ett avlägg som har en volym på högst 20 kubikmeter fast mått. En trave anses vara enskild om den är placerad på minst 200 meters avstånd från andra motsvarande travar.

Bestämmelserna i 2 mom. tillämpas inte på virkestravar där högst hälften av volymen består av tall- eller granvirke med en stubbdiameter på mera än 10 centimeter.

Bestämmelser om regionerna A, B och C utfärdas genom förordning av statsrådet.

4 §

Alternativ till borttransport av virke

Om virkesägaren inte transporterar bort sitt virke så som det bestäms i 3 § 2 mom., ska ägaren

1) täcka virket,
2) bevattna virket,
3) transportera bort virkestravens översta lager,

4) barka virket,
5) behandla virket med ett godkänt växtskyddsmedel mot angrepp från skadeinsekter,
6) placera tallvirke tillräckligt långt från skogsbestånd med samma trädslag,

7) täcka in det översta lagret av en tallvirkestrave med ett lager lövträd,

8) täcka in det översta lagret av en granvirkestrave med ett lager lövträd eller med ett lager tall som har en stubbdiameter på mindre än 10 centimeter och saknar skorp bark, eller

9) på något annat sätt se till att skogsskadeinsekter inte i väsentlig mån kan sprida sig från virket.

Närmare bestämmelser om de åtgärder som avses i 1 mom. får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

5 §

Borttransport av stamdelar och stubbar av tall och gran från skogsbestånd och avlägg

Om det efter avverkningsåtgärder som utförts under de tider som avses i 3 § 2 mom. 1 eller 3 punkten per hektar finns mer än 10 kubikmeter fast mått stamdelar av gran med en stubbdiameter på mer än 10 centimeter, ska

ägaren se till att den del som överstiger 10 kubikmeter transporteras bort från avverkningsplatser och avlägg inom de tider som anges i 3 § 2 mom. 1 och 3 punkten.

Om det efter avverkningar som utförts under de tider som avses i 3 § 2 mom. 2 punkten per hektar finns mer än 20 kubikmeter fast mått stamdelar av tall med skorp bark med en stubbdiameter på mer än 10 centimeter, ska ägaren se till att den del som överstiger 20 kubikmeter transporteras bort från avverkningsplatser och avlägg inom de tider som anges i 3 § 2 mom. 2 punkten.

Om den som äger trävirke inte transporterar bort stamdelar så som det föreskrivs i 1 och 2 mom., ska ägaren handla i enlighet med 4 §.

Om mer än 10 kubikmeter fast mått tall eller granstubbar har lagrats på en avverkningsplats eller ett avlägg ska de transporteras bort

1) inom två år från stubbrytningen, om den har gjorts före den 1 augusti,

2) inom två år och sex månader från stubbrytningen, om den har gjorts i augusti eller därefter.

6 §

Avlägsnande av skadade träd från skogsbestånd och avlägg

Om det i ett skogsbestånd som har passerat plantskogsstadiet per hektar finns mer än 10 kubikmeter fast mått skadad gran med en stubbdiameter på mer än 10 centimeter, är ägaren skyldig att från skogsbeståndet och avlägget transportera bort den del av de skadade träden som överstiger 10 kubikmeter fast mått senast inom de tider som anges i 3 § 2 mom. 1 och 3 punkten.

Om det i ett skogsbestånd som har passerat plantskogsstadiet per hektar finns mer än 20 kubikmeter fast mått skadad tall med skorp bark med en stubbdiameter på mer än 10 centimeter, är ägaren skyldig att från skogsbeståndet och avlägget transportera bort den del av de skadade träden som överstiger 20 kubikmeter fast mått senast inom de tider som anges i 3 § 2 mom. 2 punkten.

På skogsbestånd som understiger en hektar tillämpas oberoende av skogsbeståndets areal de gränsvärden i kubikmeter fast mått som föreskrivs i 1 och 2 mom.

Om markägaren har överlåtit avverkningsrätten för skogsbeståndet, ska innehavaren av avverkningsrätten på förhand underrättas om borttransporten av de skadade träden.

Om ägaren inte transporterar bort skadade träd enligt 1 och 2 mom. från ett skogsbestånd och avlägg, ska ägaren handla i enlighet med 4 §.

Med avvikelse från bestämmelserna i 1—3 mom. kan markägaren på områden som utgör särskilt viktiga livsmiljöer på det sätt som avses i 10 § i skogslagen och på områden som hör till nätverket Natura 2000 och som omfattas av tillämpningsområdet för skogslagen, och där en ökning av död ved kan vara ändamålsenlig, lämna en större mängd skadade träd på området än vad som är tillåtet enligt de nämnda momenten. Markägaren ska till Finlands skogscentral anmäla att de skadade träden inte avlägsnas. Finlands skogscentral ska följa upp de livsmiljöer och områden där skadade träd har lämnats kvar, mängden död ved där samt skogsskador som eventuellt sprider sig från områdena.

7 §

Oöverstigtligt hinder, särskilt exceptionella förhållanden och oskäligen ekonomisk situation

Markägaren och virkesägaren har inte de skyldigheter som avses i 3—6 § om fullgörandet av dem inte är möjligt på grund av ett oöverstigtligt hinder. Markägaren och virkesägaren har inte heller någon skyldighet att transportera bort virke, stamdelar, stubbar och skadade träd, om särskilt exceptionella förhållanden hindrar drivningen och transporten.

Markägaren har inte någon skyldighet som avses i 4 och 6 § om det kan anses vara ekonomiskt oskäligt att vidta alternativa åtgärder eller transportera bort skadade träd.

8 §

Lagring av virke i terminallager och fabrikslager

Vid lagring av tall- eller granvirke i terminallager eller fabrikslager är virkesägaren

skyldig att vidta de åtgärder som avses i 4 § 1 mom. och skäligen åtgärder som grundar sig på hantering av genomloppstider för material i virkeslager för att hindra en väsentlig spridning av skogsskadeinsekter från det lagrade virket.

9 §

Bekämpning av omfattande skogsskador

Om det i en skog förekommer exceptionellt omfattande skogsskador eller det finns en risk för utbredning eller uppkomst av en omfattande skogsskada, får jord- och skogsbruksministeriet i syfte att förhindra spridning eller uppkomst av skogsskada ålägga markägarna inom riskområdet att avlägsna ett tillräckligt antal träd från skogen eller att vidta andra nödvändiga åtgärder. Ministeriet får samtidigt besluta om den tidpunkt då träden ska avlägsnas samt om behandling av de träd som ska avlägsnas. Ministeriet får även ålägga Finlands skogscentral att inleda bekämpning som kräver snabba åtgärder. Företräde ska ges åt biologiska och mekaniska bekämpningsmetoder. Finlands skogscentral får vidta biologiska och mekaniska bekämpningsåtgärder även utan att höra markägarna, om hörande inte kan verkställas utan oskäligt dröjsmål.

När en risk som anges i 1 mom. uppstår ska Finlands skogscentral för ministeriet lägga fram ett förslag som ska innehålla följande:

- 1) skade- eller riskområdet,
- 2) vilka åtgärder som ska vidtas på varje lägenhet inom området i syfte att förhindra spridningen eller uppkomsten av skogsskada och när de ska vidtas samt de markägares kontaktuppgifter på vilkas lägenheter åtgärder ska vidtas enligt förslaget,
- 3) en uppskattning av de kostnader som åtgärderna medför och till vilken del kostnaderna ska ersättas av staten, samt
- 4) motiveringarna till att biologiska och mekaniska bekämpningsåtgärder inte kan användas.

Finlands skogscentral ska höra markägarna om ett förslag enligt 2 mom. Markägaren ska inom 14 dygn efter att ha fått del av förslaget avge sin förklaring. Förslaget ska delges

markägaren i enlighet med 59 § i förvaltningslagen (434/2003). Skogscentralen ska tillsammans med sitt förslag sända handlingarna om hörandet och sina anmärkningar med anledning av det till jord- och skogsbruksministeriet.

Delgivningen av beslutet kan jord- och skogsbruksministeriet anförtro Finlands skogscentral.

10 §

Ersättning för kostnader och skador till följd av bekämpning av omfattande skogsskador

Ersättning för kostnader till följd av iakttagande av ett beslut som avses i 9 § 1 mom. och för tillväxtförluster i trädbestånd som passerat plantskogsstadiet betalas av statens medel till markägare eller den som innehar arrenderätt, nyttjanderätt som baserar sig på testamente, efterlevande makes besittningsrätt, pensionsrätt eller någon annan motsvarande rättighet eller avverkningsrätt, till den del kostnaderna överskrider kostnaderna för normal skogsvård eller sedvanlig drivning av virke. I fråga om sådana trädbestånd i plantskogsstadiet som har förstörts till följd av bekämpningsåtgärderna ersätts förnyelsekostnaderna. Ersättning betalas dock inte eller bara till nedsatt belopp om den som har rätt till ersättning avsiktligt eller av oaktsamhet har underlåtit att iaktta denna lag eller de bestämmelser, föreskrifter eller myndighetsbeslut som utfärdats med stöd av den, eller försummat att vidta de åtgärder som ålagts honom eller henne och åtgärderna därför har vidtagits i enlighet med 24 §. Jord- och skogsbruksministeriet beslutar om ersättningen.

Ersättning ska sökas inom 90 dagar från det att de åtgärder som förutsätts i beslutet har slutförts. Ansökan ska riktas till jord- och skogsbruksministeriet och ges in till Finlands skogscentral. Till ansökan ska fogas en tillräcklig redogörelse för kostnaderna och skadorna. Finlands skogscentral ska sända ansökningshandlingarna till jord- och skogsbruksministeriet och komplettera dem med ett utlåtande om ersättningens storlek och förutsättningarna för att den ska beviljas.

Det som bestäms i 1 och 2 mom. gäller inte då staten är markägare.

11 §

Särskild bestämmelse om spridning av biologiska växtskyddsmedel genom flygbesprutning

Om jord- och skogsbruksministeriet inte med stöd av 9 § bestämmer att åtgärder ska vidtas, får ministeriet, oberoende av vad som föreskrivs i 20 § i lagen om växtskyddsmedel (1563/2011), ge markägare rätt att på egen bekostnad sprida biologiska växtskyddsmedel genom flytbesprutning på det sätt som godkänts av ministeriet.

En förutsättning för ett beslut som avses i 1 mom. är att

- 1) det finns risk för betydande tillväxtförluster eller andra betydande ekonomiska förluster om någon bekämpning inte utförs,
- 2) markägaren eller markägarna förbinder sig att svara för kostnaderna för bekämpningen,
- 3) åtgärderna i övrigt är förenliga med lagstiftningen om vård och användning av skog, samt om växtskyddsmedel och spridningen av dem genom flygbesprutning, och
- 4) skogsskador inte skäligen kan bekämpas effektivt på annat sätt.

Jord- och skogsbruksministeriet fattar det beslut som avses i 1 mom. på förslag av Finlands skogscentral. Finlands skogscentral lägger fram sitt förslag på basis av markägares ansökan.

Det förslag som Finlands skogscentral lägger fram ska utöver de uppgifter som avses i 2 mom. och som förutsätts för beslutet innehålla följande:

- 1) skade- eller riskområdet,
- 2) vilka åtgärder som ska vidtas på varje lägenhet inom området i syfte att förhindra spridningen eller uppkomsten av skogsskada och när de ska vidtas samt de markägares kontaktuppgifter på vilkas lägenheter åtgärder ska vidtas enligt förslaget,
- 3) en uppskattning av de kostnader som åtgärderna medför.

Närmare bestämmelser om innehållet i Finlands skogcentrals förslag och markägares ansökan får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

12 §

Uppföljning av skogsskador

Skogsforskningsinstitutet ska med bistånd av Finlands skogscentral följa och förutse förekomsten och utbredningen av växtsjukdomar och skadedjur som orsakar skogsskador samt undersöka sambandet mellan skadornas orsak och verkan och deras ekonomiska betydelse.

Om det i samband med uppföljningen framkommer något som förutsätter åtgärder enligt 9 §, ska Skogsforskningsinstitutet utan dröjsmål underrätta Finlands skogscentral om detta.

Om man i samband med uppföljningen eller annan verksamhet upptäcker farliga skadegörare som avses i lagen om skydd för växters sundhet eller i författningar som utfärdats med stöd av den, ska Skogsforskningsinstitutet utan dröjsmål underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om detta.

Skogsforskningsinstitutet ska årligen lämna en utredning över resultaten av uppföljningen till jord- och skogsbruksministeriet.

13 §

Tillsyn

Den allmänna styrningen av och tillsynen över verkställigheten av denna lag hör till jord- och skogsbruksministeriet.

För verkställigheten av denna lag, för tillsynen över att lagen och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den följs samt för organiseringen av tillsynen svarar Finlands skogscentral.

Närmare bestämmelser om utförande av de uppgifter som med stöd av denna lag hör till Finlands skogscentral får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

14 §

Allmänna principer för organisering av tillsynen

Borttransport av virke från avverkningsplatser och avlägg ska övervakas objektivt

och regelbundet. Tillsynen ska effektiviseras, om det kan misstänkas att en verksamhetsutövares verksamhet inte uppfyller de krav som föreskrivs i denna lag eller med stöd av den. Tillsynsåtgärderna ska vara ändamålsenliga och de ska med beaktande av risken för uppkomst av skogsskador på behörigt sätt omfatta alla stadier av borttransport och mellanlagring av virke.

Borttransport av skadade träd, stamdelar och lagrade stubbar ska övervakas objektivt och regelbundet.

Närmare bestämmelser om organiseringen av tillsynen får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

15 §

Rätt att utföra inspektioner

Finlands skogscentral har rätt att utan förhandsmeddelande utföra inspektioner i skogar, på avverkningsplatser, på avlägg, i terminal- eller fabrikslager och på andra permanenta platser för förädling och lagring av virke. Finlands skogscentral har dessutom rätt att granska lagerbokföringen av virke. Inspektioner får dock inte utföras i utrymmen som används för boende av permanent natur.

På begäran av Finlands skogscentral ska den som är föremål för inspektion eller tillsyn lämna uppgifter och handlingar som är nödvändiga för att inspektionen och tillsynen ska kunna utföras på ett ändamålsenligt sätt.

16 §

Rätt att få upplysningar

Finlands skogscentral har rätt att av den som är föremål för inspektion eller tillsyn avgiftsfritt få uppgifter och handlingar som är nödvändiga för inspektion och tillsyn som avses i denna lag.

17 §

Finlands skogscentrals tillsynsplan

För tillsyn som avses i denna lag ska Finlands skogscentral utarbeta och jord- och

skogbruksministeriet godkänna en tillsynsplan för bekämpning av skogsskador (*Finlands skogscentrals tillsynsplan*) så att tillsynen är effektiv och kostnadseffektiv samt förebygger skogsskador.

Tillsynsplanen ska innehålla åtminstone följande:

- 1) en riskbedömning,
- 2) angivande av innehållet i inspektionerna,
- 3) inspektionsfrekvensen för tillsynsobjekten,
- 4) utvärdering av tillsynsplanens genomförande.

Tillsynsplanen ska ses över årligen.

Närmare bestämmelser om innehållet i tillsynsplanen, inspektioner enligt tillsynsplanen, inspektionsfrekvensen för tillsynsobjekten, provtagning, rapportering och utvärderingen av tillsynsplanens genomförande får utfärdas genom förordning av statsrådet.

18 §

Skyldighet att ha egenkontroll

En yrkesmässig verksamhetsutövare ska känna till skyldigheterna enligt denna lag om avlägsnande av virke, skadade träd, stamdelar och stubbar av tall och gran samt lagring av virke och övervaka iakttagandet av tidsfristerna för borttransport av virke enligt 3 §, verkställandet av de alternativa åtgärderna enligt 4 §, avlägsnandet av stamdelar och stubbar av tall och gran enligt 5 § och lagring av virke enligt 8 § (*egenkontroll*).

Den yrkesmässiga verksamhetsutövaren ska utse en person som är ansvarig för egenkontrollen och som ser till att egenkontrollen genomförs.

19 §

Anmälningsskyldighet för yrkesmässiga verksamhetsutövare

En yrkesmässig verksamhetsutövare ska utan obefogat dröjsmål underrätta Finlands skogscentral om sådana situationer och förhållanden enligt 7 § som kan ge upphov till hinder för att fullgöra de skyldigheter som

föreskrivs i 3—6 § (*anmälan om egenkontroll*).

Närmare bestämmelser om det närmare innehållet i den yrkesmässiga verksamhetsutövarens anmälan om egenkontroll utfärdas vid behov genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

20 §

Skadeståndsansvar

Om en virkesägare eller markägare försummar sin skyldighet enligt 3—6 § eller sin skyldighet enligt ett beslut som meddelats med stöd av 9 § och detta leder till att mer än 20 kubikmeter fast mått per hektar av trädbeståndet i en annan markägares skogsbestånd dör eller till att trädbeståndets tillväxt minskar med mer än 10 kubikmeter fast mått per hektar under högst fem år, är virkesägaren eller markägaren skyldig att ersätta skadan i sin helhet.

Om markägaren i enlighet med 6 § 6 mom. på ett område som utgör särskilt viktig livsmiljö på det sätt som avses i 10 § i skogslagen eller på ett område som hör till nätverket Natura 2000 och som omfattas av tillämpningsområdet för skogslagen lämnar en större mängd skadade träd på området än vad som är tillåtet enligt 6 § 1—3 mom. är markägaren skyldig att ersätta en skada som orsakas av att skogsskador spridit sig till någon annans skog.

En ägare till lagrat virke är skyldig att ersätta en skada som orsakas av att skogsskador spridit sig från ett terminal- eller fabrikslager till någon annans skog.

Bestämmelser om ersättande av skada finns i övrigt i skadeståndslagen (412/1974).

21 §

Statens skadeståndsansvar

Skador som orsakas av skogsskador som sannolikt spridits från ett naturskyddsområde enligt 10 § i naturvårdslagen (1096/1996), ett område med ett fridlyst naturminnesmärke enligt 23 §, ett område med tidsbegränsad fridlysning enligt 25 §, ett område enligt 29 §

som är föremål för ett beslut enligt 30 §, ett område där hotade arter förekommer enligt 47 § eller ett område som belagts med åtgärdsförbud enligt 55 § i den lagen samt från områden som staten förvärvat för naturskyddsändamål eller från andra statsägda områden som förvaltas i enlighet med skyddsbeslut av Forststyrelsen eller av en myndighet som förvaltar statsägd mark, ska ersättas av statsmedel på det sätt som bestäms nedan. Vid bedömningen av sannolikheten för ett orsakssamband ska bland annat skadans art och andra möjliga orsaker till skadan beaktas.

Ersättning kan vägras eller den kan sänkas, om den skadelidande har medverkat till att den skada som avses i ansökan om ersättning har förvärrats eller utan godtagbar orsak har förbjudit vidtagandet av åtgärder som skulle ha kunnat förhindra att skadan förvärras.

Markägaren ska ansöka om ersättning enligt 1 mom. genom en ansökan som riktas till miljöministeriet och som ges in till den regionenhet vid Finlands skogscentral som är behörig inom skadeområdet. Regionenheten vid Finlands skogscentral ska sända ansökningshandlingarna till miljöministeriet och komplettera dem med ett utlåtande om ersättningens storlek och förutsättningarna för att den ska beviljas.

Bestämmelser om ersättande av skada finns i övrigt i skadeståndslagen.

22 §

Storleken av ersättningar som betalas av statsmedel

Den ersättning som med stöd av 21 § betalas av statens medel täcker det skogsekonomiska värdet för det trädbestånd som skadats. Tillväxtförlust i trädbestånd som passerat plantskogsstadiet ersätts markägaren till den del skadan överstiger kostnaderna för regelbunden skogsskötsel eller normal drivning. I fråga om skadade trädbestånd i plantskogsstadiet ersätts förnyelsekostnaderna.

Om en skada ersätts betalas den som söker ersättning också ersättning för de värderingskostnader som kan anses behövliga och rimliga med tanke på skadeutredningen och som den som söker ersättning erlagt.

Vid beräkningen av ersättningsbeloppet beaktas såsom avdrag de ersättningar som på basis av försäkring erhålls på grund av skadefallet.

23 §

Särskild bestämmelse om avverkning

Avverkning enligt ett beslut som meddelats med stöd av 9 § får utföras med avvikelser från 5, 5 a och 5 b § i skogslagen samt bestämmelser som utfärdats med stöd av dem. Skyldigheten enligt skogslagen att åstadkomma återväxt ska dock fullgöras.

Av vägande skäl som anknyter till skogsforskning får Finlands skogscentral godkänna ett forskningsförfarande på statsägd mark som utförs med avvikelse från bestämmelserna i 3, 5 eller 6 §.

24 §

Vite och hot om tvångsutförande

Om någon försummar sin skyldighet enligt 3—6 § eller enligt ett beslut som har meddelats med stöd av 9 §, kan Finlands skogscentral genom sitt beslut förplikta personen i fråga att vidta behövliga åtgärder. Landsbygdsverket kan på förslag av Finlands skogscentral förena Finlands skogscentrals beslut med vite eller med hot om att åtgärderna vidtas på den försumliges bekostnad. För återkrav av kostnaderna för tvångsutförande till staten svarar Landsbygdsverket på förslag av Finlands skogscentral.

Bestämmelser om vite och hot om tvångsutförande finns i övrigt i viteslagen (1113/1990).

25 §

Brott mot bestämmelserna i lagen om bekämpning av skogsskador

Den som med uppsåt eller av grov oaktsamhet försummar en skyldighet enligt 3—6 eller 18 § eller enligt ett beslut som har meddelats med stöd av 9 § ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annan-

stans i lag, för brott mot lagen om bekämpning av skogsskador dömas till böter.

26 §

Indrivning av statens fordran

Statens fordringar enligt denna lag är direkt utsökbara. Bestämmelser om indrivning av sådana fordringar finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Om statens fordringar eller en del av dem inte betalas inom utsatt tid tas på det kapital som ska återbetalas ut dröjsmålsränta enligt den räntesats som avses i 4 § i räntelagen (633/1982) räknat från förfallodagen för respektive post.

Landsbygdsverket är den myndighet som driver in fordringar enligt denna lag.

27 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som Finlands skogscentral har meddelat med stöd av 24 § 1 mom. får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen. Behörig förvaltningsdomstol är den förvaltningsdomstol inom vars domkrets huvuddelen av det ifrågavarande området är beläget. Bestämmelser om ändringssökande finns i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Om de åtgärder som Finlands skogscentral har föreskrivit inte tål uppskov, kan Finlands skogscentral bestämma att ett överklagat beslut ska iakttas trots att ändring har sökts, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

I ett beslut som jord- och skogsbruksministeriet har fattat med stöd av 9 § 1 mom. kan föreskrivas att beslutet ska iakttas trots att ändring har sökts, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

Utöver vad som särskilt bestäms om sökande av ändring, har Finlands skogscentral rätt att överklaga beslut som Landsbygdsverket eller förvaltningsdomstolen har fattat med stöd av denna lag, om Landsbygdsverkets beslut avviker från Finlands skogscentrals förslag eller om förvaltningsdomstolen har ändrat eller upphävt Finlands skogscentrals eller Landsbygdsverkets beslut.

28 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014. Lagens 10 § träder dock i kraft först vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet.

Genom denna lag upphävs lagen om bekämpning av insekt- och svampskador i skog (263/1991). Den upphävda lagens 7 § tillämpas tills 10 § i denna lag träder i kraft.

Lagens 8 § tillämpas på en lagerplats där

lagringen har inletts före den 1 juli 1991, endast om lagringen till sin natur eller sitt omfång väsentligt förändras efter det att denna lag har trätt i kraft.

På delar av stammar, avverkat virke av tall och gran, skadade träd och brutna stubbar efter avverkningar som utförts före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

På ersättning för andra skador som uppkommit före lagens ikraftträdande än de som ersätts av statsmedel tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Helsingfors den 20 december 2013

Republikens President

SAULI NIINISTÖ

Jord- och skogsbruksminister *Jari Koskinen*